

Infekce virem HIV a následné onemocnění AIDS představuje závažný společenský fenomén, nejen zdravotnický, potažmo imunologický, ale i psychologický – nese sebou výrazně negativní emoční náboj. Od počátku byla totiž silně spojena se sociálně patologickými jevy, jako je prostituce a užívání drog a s menšinou sexuální orientací. Veřejnost ji nevnímá jako jiné infekční nebo smrtelné choroby, silněji vnímá její sexuálně přenosný aspekt. V některých předsudcích je stále považována za nemoc homosexuálů, nebo lidí z okraje společnosti, za nemoc, která se tzv. „normálních“ lidí netýká. Tento obraz již neodpovídá skutečnosti, celosvětově, ale i v rámci ČR, roste podíl heterosexuálně infikovaných osob. Infikovaní ale musí žít dál se stigmatem. Na ně a na jejich psychické potíže je zaměřená tato práce. Onemocnění HIV má kromě silné stigmatizace některá další specifika. Jedním z nich je, že trvá dlouhou dobu, obvykle mezi 2-15 lety, než se projeví první významnější zdravotní komplikace. Nemoc je členěná do stádií, která se svým průběhem a zátěží pro nemocné značně liší, proto i v této práci budeme následovat toto rozdělení.

Při zpracování tématu HIV a AIDS se silně projevuje absence speciální literatury. V češtině jsou k tématu dostupné pouze lékařské (imunologické) publikace, nebo knihy populárně-vědeckého zaměření. Chybí monografie, která by se do hloubky zabývala psychickými aspekty HIV. V cizojazyčné literatuře je situace o něco lepší, je možné najít několik knih, ale celkově jsou tyto zdroje omezené. Důvodem může být relativně krátká historie a dynamický vývoj HIV pozitivivity. Patrně i z toho důvodu není k dispozici ucelená a respektovaná literatura.